

FOA KONGRES 2004

faglighed og tryghed

Mundtlig beretning

Teknik- og Service sektor

Grafisk tilrettelæggelse af omslag: Joe Andersson og Maja Honoré

Forsidefoto: Niels Åge Skovbo

Layout og indhold: Teknik- og servicesektor

Oplag: 750 expl.

Tryk: FOAs trykkeri

Mundtlig beretning	4
Indledning	4
Kommunalreformen	4
Den "evige" strid	7
Nærhed og dialog	8
OK	8
Det rummelige arbejdsmarked.....	10
Et stærkt talerør	11
Mere fyr og mere flamme.....	12

Mundtlig beretning

Indledning

Kongresperioden har budt på mange nye aktiviteter, store ændringer og store udfordringer. Mere fokus på den direkte medlemskontakt, en ny og borgerlig regering og en forestående kommunalreform har sat sit præg på de seneste 4 år.

Eftermiddagen skal vi bruge på at se tilbage på nogle af de store og afgørende begivenheder, som har fundet sted de forløbne år. Men endnu vigtigere – vi skal også bruge tiden på at kigge fremad og diskutere tiden, der kommer.

Vi skal også have valgt en ny bestyrelse, som i den kommende kongresperiode skal være med til at tegne udviklingen for og i sektoren.

Kommunalreformen

Regeringen er fast besluttet på, at strukturen i lille Danmark skal ændres – og det er i sig selv måske ikke nogen dårlig idé!

Men det er under al kritik og med stor beklagelse, at reformen skal gennemføres med et snævert flertal.

Vi havde forventet og håbet på et bredt forlig, men regeringen har valgt at køre sololøb og se bort fra et enormt stort mindretal i befolkningen.

Kommunalreformen får enorm betydning for alle offentlige ansatte – og specielt for medlemmerne i vores sektor.

Sammenlægning af kommuner og nedlæggelse af amterne, vil blandt andet betyde færre rådhus, færre amtsgårde, færre skoler og i det hele taget få betydning for så godt som alle vores medlemmer.

Vi får en vigtig opgave med at sikre, at der fortsat er jobs til vores medlemmer. Vi skal være med til at præge udviklingen, og vi skal være med til at sætte dagordenen for, hvilke nye opgaver vores faggrupper kan varetage i den kommende struktur. Vi skal gøres vores til, at skabe tryghed for medlemmerne.

I regeringens udspil lægges der op til, at den del af vejnettet amterne har ansvaret for i dag, overgår til kommunerne. Jeg ved, at amtsvejmændene er meget bekymrede over denne udvikling. Både på grund af risikoen for at få forringet deres løn- og ansættelsesforhold, men i lige så høj grad af hensyn til trafikikkerhed og planlægning. For at udtrykke bekymringerne rejste tre amtsvejmænd til møde med Folketingets kommunaludvalg og fremlagde deres syn på sagen. Desværre kom der ingen indrømmelser som følge af mødet, men jeg vil godt benytte lejligheden til at rose initiativet. Tak for det!

Amtsbetjentene, amtskolebetjentene og amtsvejmændene arbejder i dag på overenskomster indgået med Amtsrådsforeningen. Det bliver en vigtig, men svær opgave, at få indgået nye overenskomster med Kommunernes Landsforening eller staten på disse områder.

For de fem faggrupper under overenskomsten for tekniske servicemedarbejdere og –ledere kan kommunalreformen blandt andet få den betydning, at de nye storkommuner vælger at oprette servicecentre. Det kan betyde, at vores medlemmer ikke får deres faste tilknytning til én institution, men kommer til at ”svæve” rundt mellem samtlige institutioner i kommunen.

Det kan på den ene side betyde udvikling og bredere jobindhold, men på den anden side, kan det også medføre lavere job-tilfredshed og øge risikoen for udlicitering. Derfor er det en tendens, vi skal være opmærksomme på. Det bliver en stor opgave, at være med til at præge udviklingen ud fra vores ønsker om, hvordan vores arbejdspladser og job skal udvikle sig.

Det værst tænkelige er, at den længere afstand, der bliver mellem borgerne og de folkevalgte, bruges af politikerne til at lægge mere ansvar fra sig. At de kun vil have fokus på de populære områder, hvis man kan kalde dem sådan,

som børnene, de ældre, de syge og det sociale område. Resten vil så kunne udbydes i passende bidder til profit-hungrende virksomheder.

Også strukturen i den kollektive trafik står overfor ændringer som følge af reformen. De 5 nye regioner skal oprette trafikelskaber og stå for koordineringen af den kollektive trafik. Hvordan ansvarsfordelingen præcis bliver, er det for tidligt at sige noget om. Vi må håbe, at både Århus og Odense kan bevare egne trafikelskaber, og at vi kan holde udlicitering fra døren.

For de øvrige faggrupper: brandpersonale, maritimt personale, lønarbejdergruppen og arbejdsledere er de umiddelbare konsekvenser ved kommunalreformen ikke så i øjenfaldende, som dem jeg her har nævnt. Men vi skal naturligvis være opmærksomme på, hvordan udviklingen tegner sig indenfor alle vores faggrupper. Mellemlederne vil også i den nye struktur være jaget vildt!

En ting er sikkert, vi vil ikke blot sætte os tilbage, og se på hvordan tingene former sig – vi vil være med til at præge og påvirke udviklingen og de fremtidige arbejdsbetingelser for samtlige vores medlemmer i sektoren. Derfor tør jeg også godt love, at de faglige udvalg får meget at se til i den kommende periode. Det er jer der ved, hvordan hverdagen ser ud rundt om i landet, og derfor er det vigtigt, at de faglige udvalg viser stort engagement og fodrer sektorbestyrelsen med information og gode ideer til aktiviteter.

Vi har allerede holdet en konference om kommunalreformen, hvor faggruppernes bekymringer og ideer til beredskab kom på banen. Det er netop sådanne bidrag, vi ikke kan være foruden, hvis vi sammen skal ruste os ordentligt til de kommende udfordringer med kommunalreformen.

Vi vil tage jeres forslag med os i det videre arbejde med udformningen af beredskabet i forbindelse med reformen.

Den ”evige” strid

En anden konsekvens af kommunalreformen bliver ændringer i vores grænseaftaler med SiD. På overenskomsten for tekniske servicemedarbejder og ledere organiserer vi medlemmer i købstadskommuner, mens SiD organiserer ansatte i sognekommuner. Med kommunalreformen vil der blive væsentligt færre kommuner og spørgsmålet er, om ikke så godt som alle sammenlægninger vil ske omkring en gammel købstad. Hvis det er tilfældet, må vi konstatere, at grundlaget for den eksisterende grænsedragning er bortfaldet.

På busområdet er alt som det plejer. Under den nyligt afsluttede mægling er vi kommet med flere forslag til en løsning af grænsestriden, mens SiD vanen tro bare siger nej, nej og atter nej og ikke foreslår noget som helst. Mæglingsmanden Steen Scheuer er ved at udarbejde en rapport til LOs ledelse. Hvad der herefter sker, er ikke soleklart, men vi må forvente at sagen indbringes for LOs grænseudvalg til endelig afgørelse.

Når SiD hverken vil acceptere en afstemning blandt medlemmerne – hvor de jo i HT-området er i stort flertal, ikke vil lave fælles overenskomst, fælles medlemskab eller ny grænseaftale, så er der jo kun en løsning – set med SiDs øjne og det er, at FOA ikke skal organisere buschauffører.

Den løsning er selvfølgelig uspiselig for os. Vi har fortsat de bedste aftaler og organiserer en fjerdedel af alle buschauffører i landet.

Så trods det nye regelsæt for løsning af grænsestridigheder i LO, er vi ikke kommet meget nærmere en løsning med SiD.

For at gøre noget, frem for blot passivt at se til, har det faglige udvalg for trafikpersonale været på tur rundt i landet med FOA-bussen og manet til dialog mellem buschauffører i SiD og FOA. Til det formål lavede vi ”FRONTSPEJLET”, hvor vi bland andet gennemgår 10 års ørkesløs kamp mod udlicitering og passivitet fra SiDs side.

Nærhed og dialog

Men chaufførerne er ikke de eneste, der har været rundt i landet. Reiner og jeg har været på besøg i amterne til bestyrelses- og medlemsmøder. Vi synes selv, at Rundrejsen var en stor succes – og håber I deler denne opfattelse. Det har været værdifuldt for os, at komme ud og tale med jer og jeres kolleger.

Kontakten til medlemmerne er alfa og omega for, at vi centralt fra, kan målrette vores indsats mod det, der bliver opfattet som vigtigt og værdifuldt for det enkelte medlem.

Derfor er det også vores plan, at vi ud fra de erfaringer vi er blevet rigere, vil gentage Rundrejsen i løbet af den kommende periode. Der bliver mange vigtige diskussioner om fremtiden og det er vigtigt for os, at kende jeres og jeres kollegers holdninger.

En anden nyskabelse i perioden er formandsmøderne. Fire gange har vi indbudt vores lokale sektorformænd til møder i forbundshuset. Det er et rigtig godt forum til at diskutere fælles problemer og fælles aktiviteter. Det er afgørende for vores medlemmer, at vi har et fællesskab lokalt, der kan skabe en fælles identitet som FOA-medlemmer. Derfor er stærke lokale sektorer også helt afgørende for forbundet. Formandsmøderne spiller i den sammenhæng en stor rolle og skal fortsætte - også i den nye kongresperiode.

OK

En af de erfaringer vi har gjort os på Rundrejsen, er den store forskel, der er på lønudviklingen både indenfor sektorens faggrupper og regionalt. Og at der er stor utilfredshed med lønsystemet. En del mener, at Ny Løn er uretfærdig, og at spredningen i lønnen fra kommune til kommune er for stor.

Vi kan ikke sidde kritikken af Ny Løn overhørig. Derfor vil vi i sektoren arbejde målrettet for, at et af resultaterne af OK 05 bliver en mere retfærdig løn-model. En model, der er større tilfredshed med og opbakning til.

Overenskomstforhandlingerne kommer til at forløbe meget anderledes, end vi er vant til. Som noget nyt, er der ingen rammer fastsat, når vi sætter os til forhandlingsbordet. Det betyder, at der er mulighed for meget store forskelle i de resultater, der opnås ved de enkelte forhandlingsborde.

Ulempen ved den nye forhandlingsmodel er klart, at arbejdsgiverne får mulighed for at prioritere, hvilke grupper de vil tilgodese, på bekostning af andre. Fordelen er, at vi kan få forbedringer igennem, som er mere målrettet den enkelte overenskomst og dermed måske skabe mere interesse blandt medlemmerne for overenskomstforhandlingerne. Om et halvt års tid ved vi, om forhandlingerne bare var vendt på hovedet eller var helt hovedløse!

Et af de områder bestyrelsen mener, der skal sættes fokus på ved forhandlingerne, er udvikling af overenskomsten for tekniske servicemedarbejdere og -ledere. Der stilles stigende krav til det tekniske servicepersonale, og behovet for mere uddannelse er åbenlys.

På sigt er det vores ønske, at overenskomsten skal gå fra at være en ufaglært overenskomst til at blive en faglært overenskomst. Vi forestiller os en udvikling, som den vi har set på SOSU-området, hvor en stor del af medlemmerne er blevet opskolet til SOSU-hjælpere og SOSU-assistenten. Vi har fået hovedbestyrelsens opbakning til, at uddannelse og tankerne i debatoplægget ”Fra tusindkunstner til faglært”, skal prioriteres højt ved de kommende overenskomstforhandlinger.

Men det er ikke kun for faggrupperne under overenskomsten for tekniske servicemedarbejdere og -ledere, at uddannelse er vigtig. Uddannelse er vigtig for alle vores faggrupper, hvis vi fortsat skal udvikle os og sikre vores position på arbejdsmarkedet.

De indsendte overenskomstkra­v – og nu også de fremsendte – vidner om, at retten til uddannelse er central i medlem­mernes bevidsthed. Nu er det så op til arbejdsgiverne at vise lidt velvilje. Det har knebet meget ved de foregående forhandlinger.

En faggruppe der har gode uddannelses og udviklingsmuligheder, er brand- og redningspersonalet. Uddannelsen til ambulanceredder er i fuld gang og der er mulighed for efteruddannelse på niveau 1 og 2. Her i sommer, har det første hold gennemført uddannelsen på niveau 3 til paramediciner. Vi håber på, at uddannelsen bliver godt evalueret, og at flere af vores medlemmer, har lyst og mod på at efteruddanne sig.

Det rummelige arbejdsmarked

I Teknik- og servicesektoren går vi ind for det rummelige arbejdsmarked. Der skal være plads til alle, der kan. Men den udvikling vi har set de seneste år er dybt kritisabel.

Det Kommunal Kartel har netop offentliggjort en undersøgelse, som viser, at der fra maj sidste år til maj i år i alt er sket en stigning på 15 % i antallet af ekstraordinære ansatte. Samtidig er antallet af ordinære ansatte stagneret. En af de faggrupper, der har oplevet en stor stigning i ekstraordinære ansatte er vores tekniske servicemedarbejdere, hvor stigningen er på hele 20 % i perioden.

Det er fuldstændig urimeligt og uacceptabelt. Meningen med det rummelige arbejdsmarked er, at give folk en chance for at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet – ikke at kommunerne skal tjene penge og udhule vores arbejdspladser og vores faggruppers status. Tallene fra Det Kommunale Kartel, og de meldinger vi hører fra tillidsvalgte rundt i landet, peger desværre i den retning. Vi har hørt historier om den ene ekstraordinære ansat, der afløser den anden. Om gode stabile medarbejdere, som ikke længere er interes-

sante, når løntilskuddet bortfalder. Man får en grim mistanke om, at den lave grundløn på overenskomsten har tæt tilknytning til den udvikling, vi er vidner til.

Et andet problem er, at det er vanskeligt at forhandle Ny Løn til fleksjobbere. Det bør vi ikke acceptere og vi skal ikke tåle, at der går løntrykkere rundt på vores arbejdspladser – derfor skal der tages fat om problemet. Ingen fleksjobbere uden aftale og ingen fleksjobbere på grundløn.

Et stærkt talerør

Et af de store spørgsmål, der skal afklares indenfor den nærmeste fremtid er, om FOA skal sammenlægges med PMF. I bestyrelsen bakker vi op om forslaget. Vi mener, det er vigtigt, med et stærkt talerør for bevarelse af en stor og profit-fri offentlig sektor. En offentlig sektor hvor alle borgere har lige adgang til uddannelse, sundhed, børnepasning og pleje. Hvor fællesskabet er garanten, hvis sygdom forhindrer én i at passe sit arbejde, eller hvis markedskræfterne ikke længere vil gøre brug af ens arbejdsindsats.

Den offentlige sektor og de fælles rettigheder er under pres i disse år. Et stærkere forbund vil bedre kunne modstå eventuelle kommende angreb på velfærdssamfundet. Ved at slå os sammen bliver vi et endnu stærkere talerør for vores medlemmer.

Men når vi gør fagforeningen større og bredere stiller det også nye krav. Jo bredere vi bliver, jo svære er det for det enkelte medlem, at finde sig selv i FOA. Det betyder, at vi skal blive bedre til at markere os overfor den enkelte faggruppe og det enkelte medlem. Det skal være klart og tydeligt for alle medlemmer, at FOA er det bedste valg. Fra amtsvejmænd over social- og sundhedshjælpere til køkkenpersonale skal det stå tindrende klart, at lige netop FOA er den naturlige fagforening.

I sektoren skal vi arbejde for, at den kommende strukturkongres vægter faggrupperne og sektorerne højt, så fællesskabsfølelsen styrkes.

Bestyrelsen i Teknik- og servicesektoren opfordrer sektorens medlemmer til, at støtte en sammenlægning med PMF.

Mere fyr og mere flamme

Men sammenlægningen med PMF er ikke det eneste, vi skal stemme om i den nærmeste fremtid. Vi går også et kommunal- og folketingsvalg i møde i 2005.

Den borgerlige regering har ikke gjort meget for vores medlemmer – og fagbevægelsen. I sektoren kan vi kun håbe på, at flertallet skifter ved det kommende valg. At den borgerlige regering får løn som fortjent. Specielt set i lyset af den forestående kommunalreform, vil en ikke-borgerlig regering være os en bedre allieret.

Der er nok at rette op på!

Regeringen har valgt at sidde den stigende arbejdsløshed overhørig, med henvisning til, at det problem ville opsvinget klare. Konsekvensen er en fordobling i antallet af langtidsledige og en generel stigning i arbejdsløsheden fra 5 til 6,5 procent.

Indførslen af forårspakken har ud fra devisen ”dem som meget har skal mere gives” givet mest til de højtlønnede og kun meget lidt til vores medlemmer. Til gengæld har vores medlemmer fået det øgede økonomiske pres på kommunernes og amternes økonomi at mærke, gennem større dagligt arbejdspress, nedskæringer og forringelser i kvaliteten af de offentlige ydelser. Lad os sørge for at Fogh og hans regering får løn som fortjent!

Fyr og Flamme er et projekt som sektoren har været primus motor i. I al sin enkelthed handler det om at komme ud af kontorerne og besøge medlem-

mer og fremtidige medlemmer på deres arbejdspladser. Vi skal med Fyr og Flamme blive bedre til at være i tæt dialog med medlemmerne. Det giver ikke bare nye medlemmer og fastholder medlemmer, det giver også større engagement blandt vores medlemmer og dermed mere aktivitet. Vi skal have skabt en god cirkel. En positiv stemning omkring vores arbejde som fagforening.

Med Fyr og Flamme skal vi imødegå mere udlicitering og mere privatisering. Vejles borgmester har sagt, at det private *er* bedre end det offentlige! I den offentlige sektor er vi 25 år om at nedslide en medarbejder – de private kan gøre det på 15 år!

Vi skal med Fyr og Flamme kæmpe for at vores medlemmer ikke får forringet deres vilkår. Hverken i forbindelse med kommunalreformen eller øget privatisering og udlicitering.

Fortsat godt årsmøde!

**Forbundet af
Offentligt Ansatte**

Stauings Plads 1-3
1790 København V

Tlf.: 46 97 26 26
www.foa.dk